

[Justitsministeren.]

gen over for overøvrighederne har anmodet om adoption af institutionsanbragte børn i medfør af adoptionslovens § 10.

Socialministeren har med skrivelse af 4. november 1974 sendt mig en redegørelse fra socialstyrelsen. Jeg har den 11. november 1974 videregivet redegørelsen til fru Winnie Russell.

Af den nævnte redegørelse fremgår bl. a., at alle de sager om adoption uden forældrenes samtykke, som har været forelagt landsnævnet og ankestyrelsen, har drejet sig om børn, der i forvejen var anbragt i familiepleje og ønskedes adopteret af plejeforældrene i medfør af adoptionslovens § 9, stk. 2. Ankestyrelsen har pr. 1. oktober 1974 i 13 tilfælde anbefalet adoption efter denne bestemmelse. Derimod har der endnu ikke foreligget sager om adoption efter adoptionslovens § 10 til behandling.

At der endnu ikke har været tale om at bringe adoptionslovens § 10 i anvendelse, skal ikke tages som udtryk for, at man ikke er opmærksom på den mulighed for adoption, som blev skabt ved adoptionsloven af 1972. Tværtimod viser flere undersøgelser foretaget af socialstyrelsen senest i 1972, at man i høj grad arbejder med problemerne omkring de glemte børn. I undersøgelsen fra 1972 angives antallet af glemte børn på børnehjem, spædbørnehjem, skolehjem og behandlingshjem til i alt 196, hvilket svarer til ca. 4 pct. af alle børn i de nævnte institutioner. I undersøgelsen redegøres endvidere for årsagerne til ikke-plejeanbringelse af disse børn i private hjem, ligesom der er foretaget en vurdering af børnenes egnethed til privat pleje.

Socialstyrelsen har i sin redegørelse anført, at det ved adoptionslovens forberedelse blev forventet, at der ville blive udvist en betydelig forsigtighed ved udøvelsen af det skøn, der er tale om i forbindelse med anvendelse af adoptionslovens § 10, og at antallet af børn, der ville blive adopteret ad denne vej, næppe ville blive stort. Socialstyrelsen tilføjer i den forbindelse, at det af fru Winnie Russell nævnte behov for tvangsadoption af 500 børn ikke kan sættes i forbindelse hverken med det i adoptionsudvalgets betænkning (nr. 624/1971) anførte eller med de af socialstyrelsen gennemførte undersøgelser om glemte børn.

Socialstyrelsen understreger, at der gennem de senere år er udfoldet bestræbelser fra såvel børne- og ungdomsværn som fra institutionerne og socialstyrelsens inspektører for at flytte alle børn, der egner sig dertil, fra institution til private hjem, og at disse bestræbelser er lykkedes så vidt, at der nu i børneforsorgens institutioner i det væsentlige kun befinder sig børn, der har været der i kortere tid, samt nogle enkelte børn, der har været på institution i længere tid, og som skønnes ikke med held at kunne anbringes i privat pleje.

Socialstyrelsen oplyser, at en ny undersøgelse pr. 1. december 1974 er under forberedelse, hvorigennem man vil søge oplyst, hvorledes det er gået med de børn, som var omfattet af undersøgelsen fra 1972. Man vil endvidere bede børne- og ungdomsværnene redegøre for deres oplysninger om og vurdering af de børn, der pr. 1. december 1974 må betegnes som glemte, samt for, hvilke bestræbelser der er udfoldet for at forhindre, at børnene skulle komme i en situation, hvor de må betegnes som „glemte“.

Endelig kan jeg oplyse, at socialministeren har tiltrådt en indstilling fra socialstyrelsen og børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske og økonomiske nævn om, at spørgsmålet om mulighederne for adoption efter adoptionslovens § 9 og § 10 vil blive taget op i de cirkulærer, der er under forberedelse i tilknytning til den sociale bistandslov. Børne- og ungdomsværnene er, som jeg nævnte den 12. juni 1974, i dag vejledet om disse muligheder i socialministeriets cirkulære af 29. september 1972.

Af *Ingolf Knudsen* (CD) til undervisningsministeren (5. november 1974):

„Hvad kan eller vil ministeren gøre for at sikre ensartede undervisningssystemer i dansk og regning over hele landet, især i begynderundervisningen?“

(Spm. nr. 71)

Begrundelse.

Mange forældre kommer ud for, at deres børn må skifte skole, f. eks. i forbindelse med flytning. Disse skoleskift får i mange tilfælde tragiske følger for børnene, da de — i forlængelse af miljøskift — tillige præsenteres for helt andre dansk- og regnesystemer,